

W. Joel Schneider, Elizabeth O. Lichtenberger, Nancy Mather, Nadeen L. Kaufman
“Pisanje nalaza – Osnove procjene”

Naklada Slap, 2025., format: 17,5 x 24,5 cm,
tvrdi uvez, opseg: 480 str.
ISBN: 978-953-191-108-5

Osjećam iznimno zadovoljstvo što je knjiga ovog sadržaja ugledala svjetlo dana na hrvatskom jeziku. Kao klinički psiholog koji je bio, a i dalje jest, dosta angažiran na području podučavanja kliničkih psihologa i psihologa općenito o pisanju nalaza i mišljenja kliničkog psihologa, godinama sam vadio za ovakvim štivom. Ova će knjiga biti korisna i edukativna, kako i sami autori kažu, i za početnike u pisanju nalaza, i za specijalizante, i za stručnjake od kojih se traži da čitaju i razumiju nalaze drugih, ali i za kliničke psihologe koji sami pišu nalaze kojima može ponuditi važne smjernice za unaprjeđenje njihove prakse.

Dok sam čitao i proučavao ovu knjigu, svidjela mi se intencija autora da, kako sami kažu, obuhvate sve aspekte pisanog nalaza, ali i da daju ilustrativne primjere, jasnih, informativnih nalaza. Zbog toga će se možda čitatelju učiniti da je ovaj priručnik odviše složen i da je možda ponekad previše usmjeren na detalje. No, mi klinički psiholozi koji svakodnevno pišemo nalaze i mišljenja, bit ćemo vrlo zadovoljni, jer su generacije kliničkih psihologa počele i završile svoju profesionalnu karijeru, učeći te stvari najskupljom metodom, metodom „vlastite kože“. Zato mi je drago da

glavlje govori o izgledu i opažanju ponašanja te daje smjernice o tome na kojem mjestu i kako svrhovito opisati ponašanje klijenta tijekom psihološke procjene, kao i to da će opis ponašanja pomoći u razumijevanju testnih rezultata. Šesto poglavlje bavi se prikazom rezultata testova i njihovim tumačenjima, pri čemu autori naglašavaju da je pravo umijeće kliničkog psihologa prenijeti svoje sofisticirano psihometrijsko znanje korisniku nalaza na učinkovit, pristupačan i prirodan način. Upozoravaju na to da snažne tvrdnje koje mogu snažno utjecati na klijentov život nikada ne temeljimo samo na jednom podatku te nam daju načela organizacije koja rezultate testiranja čine lako razumljivima. Umijeće je integrirati interpretacije različitih testova, i tu je moćna poruka autora psiholozima: „Usmjerite se na ljude, a ne na testove.“ U sedmom poglavlju o dijagnostičkim dojmovima i sažetku nalazimo glavna načela opisa dijagnoze, pisanja zaključka, odnosno sažetka jasnim, jednostavnim i izravnim jezikom.

Osmo poglavlje bavi se procjenom ličnosti i temeljnim svojstvima nalaza o ličnosti. Pritom je najvažnije tumačenje brojnih izvora podataka na dinamičan način koji uvažava i snage, a ne samo slabosti klijenta. Dobar nalaz treba moći prenijeti korisniku nalaza specifičnu individualnost klijenta kroz konceptualizaciju slučaja. Autori zaključuju da i samo testiranje ličnosti može biti intervencija (tremanska, psihoterapijska) jer pomaže klijentu da bolje razumije samog sebe.

Autori nas zatim u devetom poglavlju upućuju na to kako na temelju procjene klijenta napisati preporuke, realne i primjenjive, po mjeri klijenta. Posebnu pažnju autori pridaju savjetima kako da preporuke budu što bolje prihvaćene i uistinu doprinesu dobrobiti klijenta. Deseto poglavlje donosi odgovore na